

Arrest

nr. 246 772 van 23 december 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 22 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 september 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 oktober 2020.

Gelet op de beschikking van 19 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. M. KIWAKANA die *loco* advocaat Mr. S. MICHOLT verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek nam de commissaris-generaal op 28 september 2018 een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door hem aangehaalde vluchtmotieven, en omdat hij niet aannemelijk had gemaakt Libanon te hebben verlaten om redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil waardoor hij verhinderd werd de door UNRWA verleende bijstand te genieten. Verzoeker toonde niet aan dat de bijstand of bescherming van UNRWA heeft opgehouden te bestaan, noch heeft hij aangetoond dat hij bij terugkeer naar Libanon in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen. Tevens werd er geoordeeld dat er in Libanon actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing en beoordeling werd bevestigd door de Raad in het arrest nr. X van 10 mei 2019.

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn volgend verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde vluchtmotieven zoals aangehaald in het kader van zijn eerste verzoek, namelijk zijn vrees dat Jund Al Sham nog steeds op zoek zijn naar hem.

Ter ondersteuning van zijn volgend verzoek legt verzoeker de volgende documenten neer: een attest van UNRWA waarin wordt geschreven dat ze verzoeker bij een mogelijke terugkeer niet kunnen beschermen, een opsporingsbrief afkomstig van Jund Al Sham ontvangen in mei of juni 2019, en een belofte van een werkgever dat hij verzoeker zal aannemen als hij in België kan verblijven. Op 30 maart 2020 stuurt verzoekers advocaat een mail die volgende extra elementen bevat: een verklaring van UNRWA, een document van het Libanese Ministerie van Gezondheid, algemene situatie aangaande covid-19 en aangaande de algemene veiligheidssituatie. Op 28 april 2020 stuurt verzoekers advocaat een nieuwe e-mail die volgende elementen bevat: filmpjes aangaande protesten in het kader van de algemene situatie in Libanon en informatie aangaande de algemene situatie met betrekking tot de economische malaise en covid-19.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsoverend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of

ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4.1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de conclusie komt dat verzoeker nog steeds niet aantoont dat hij om redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil gedwongen werd het gebied waar de UNRWA werkzaam is te verlaten en dat hij op die manier belet wordt de door het UNRWA verleende bijstand te genieten en hij derhalve geen nieuwe elementen aanbrengt die zijn kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

4.2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het volharden in eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij de gedane bevindingen van de commissaris-generaal niet weerlegt noch ontkracht. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig volgend verzoek louter verwijst naar de vluchtmotieven die hij in het verleden heeft aangehaald, wat geen ander licht vermag te werpen op het oordeel van zowel de commissaris-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van zijn eerste verzoek waarbij het vluchtrelaas van verzoeker ongeloofwaardig werd bevonden. Ook wordt vastgesteld dat verzoekers nieuw bijgebrachte documenten niet van die aard zijn dat zij de teloorgegane geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas kunnen herstellen noch zijn persoonlijke vervolgingsvrees concreet vermogen aan te tonen.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal de door hem bijgebrachte documenten vormelijk en inhoudelijk heeft beoordeeld: "Vooreerst dient met betrekking tot de door u neergelegde documenten opgemerkt te worden dat zij louter dienen ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig asielaas, wat in uw geval, gezien bovenstaande, niet zo blijkt te zijn. Bovendien betreffen de door u neergelegde documenten louter kopieën, waarvan de bewijswaarde tevens gering is. Wat betreft het document van UNWRA dat u neerlegt dient bijkomend opgemerkt te worden dat u aangeeft dat dit document op vraag van uw vader door de UNRWA werd opgemaakt (Verklaring Volgend Verzoek, dd.12.02.2020, punt 18). Hierdoor kan bijgevolg de objectiviteit niet worden nagegaan. Dit document kan voor eender welke reden ten gunste van uw vader zijn opgemaakt. In dit kader dient tevens te worden opgemerkt dat de werking van UNRWA in het kader van uw

eerste verzoek reeds werd beoordeeld. Wat de opsporingsbrief van Jund Al Sham betreft dient het CGVS op te merken dat dit deze betrekking heeft op elementen die reeds ongeloofwaardig werden bevonden en bijgevolg de eerdere appreciatie van het CGVS niet in positieve zin kan ombuigen. Er dient tevens opgemerkt te worden dat dit door eender wie en voor eender welke doeleinden kan zijn opgemaakt. Het document dat u neerlegt van een mogelijke toekomstige werkgever in België hoeft op zich niet betwist te worden, doch dit heeft geen betrekking op uw asielmotieven en wijzigt bijgevolg niets aan de appreciatie van het CGVS. Wat betreft de extra elementen die uw advocate aan het CGVS overmaakte op 30 maart 2020 en 28 april 2020 dient opgemerkt te worden dat deze een weerslag hebben op de algemene situatie in Libanon. Ze hebben geenszins betrekking op de door u beweerde persoonlijke problemen."

Met het louter tegenspreken en bekritisieren van voorgaande bevindingen, brengt verzoeker geen concrete elementen noch dwingende argumenten bij die de gedane vaststellingen weerleggen of ontkrachten. Gelet op voorgaande, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Waar verzoeker opmerkt dat de beoordeling van verweerder “verbazingwekkend” is omdat de integriteit van UNRWA in vraag wordt gesteld, benadrukt de Raad dat dit document een loutere kopie betreft die mits knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen is en waarin eender wie eender wat kan verklaren.

4.2.2. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat UNRWA met financiële problemen kampt en dat de beschikbare hulp van UNRWA ontoereikend is om Palestijnse vluchtelingen daadwerkelijk bijstand te bieden, kan verwezen worden naar de informatie vervat in het administratief dossier, namelijk de COI Focus “UNRWA financial crisis and impact on its programmes” van 20 december 2019. Uit deze informatie blijkt dat UNRWA nog steeds bijstand levert in Libanon. Voorts blijkt dat UNRWA weliswaar met budgettaire tekorten kampt, doch dat deze financiële strubbelingen niet tot gevolg hebben dat UNRWA heden niet langer bijstand levert in Libanon of dat UNRWA er haar opdracht niet meer kan vervullen. Zo blijkt uit voornoemde COIF dat UNRWA in Libanon 27 klinieken heeft die meer dan 160.000 mensen behandelen. Het agentschap helpt ook financieel met de gedeeltelijke dekking van de kosten van secundaire en tertiaire gezondheidszorg. Het zogenaamde Safety Net Services (SSNP) opgezet door UNRWA biedt bijstand aan de meer dan 61.000 Palestijnse vluchtelingen die onder de armoedegrens leven. Via het infrastructuur- en kampverbeteringsprogramma streeft UNRWA voorts naar het verbeteren van de levensomstandigheden van de Palestijnen die in de kampen te Libanon wonen. Naast het uitvoeren van zijn kernprogramma’s financiert UNRWA bijkomend in specifieke in de tijd beperkte projecten die gericht zijn op het verbeteren van bepaalde diensten, alsook noodoproepen voor humanitaire interventies. Uit de informatie blijkt duidelijk dat noodhulp die UNRWA levert aan de Palestina Vluchtelingen uit Syrië betaald wordt met fondsen verzameld in het kader van een emergency appeal voor PRS en derhalve geen impact heeft op de fondsen beschikbaar voor naar Palestijnse Vluchtelingen in Libanon toe. UNRWA ondernam in 2018 in Libanon additionele maatregelen om tijdelijk voorzieningen te ondersteunen op het vlak van gezondheid, scholing, sociale zekerheid en verbeteringen aan de kampen. Met donaties van Japan werden er in maart 2018 renovaties opgestart in het kamp Ayn – al Hilweh kamp om de buurten herop te bouwen die het hardst getroffen werden door het geweld in de periode april tot augustus 2017. In het kader van het renovatieproject zouden 900 huizen heropgebouwd worden zodat getroffen families die omwille van slechte woonomstandigheden gevlucht waren, kunnen terugkeren naar hun huizen. Bovendien heeft UNRWA de afgelopen maanden zijn investeringen in onderhoudswerken en schoonmaakoperaties in de kampen significant verhoogd. Op 8 augustus 2019 kondigde UNRWA nog aan dat alle scholen in het mandaatgebied geopend zouden zijn voor het nieuwe schooljaar 2019-2020. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het mandaat van het UNRWA niet is stopgezet, dat het agentschap zijn opdrachten voortzet en bijstand verleent aan Palestijnse vluchtelingen in de Libanon en dus nog steeds in staat is om de opdracht waarmee het belast is, uit te voeren.

Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat UNRWA heden nog steeds instaat voor de basisvoorzieningen in de vluchtelingenkampen te Libanon op het vlak van gezondheidszorg, voedsel, onderwijs, huisvesting, et cetera, en derhalve nog steeds in staat is om de opdracht waarmee het belast is uit te voeren. De informatie waarnaar verzoeker verwijst geeft geen ander beeld weer. Verzoeker toont aan de hand van deze informatie en zijn betoog in het verzoekschrift geenszins aan dat UNRWA niet langer in staat zou zijn om bijstand te leveren of dat de UNRWA-bijstand in zijn hoofde overeenkomstig de tweede zinsnede van artikel 1, D van het Verdrag van Genève “om welke reden ook is opgehouden te bestaan”. Nergens uit de door verzoeker aangevoerde informatie, noch uit andere informatie aanwezig in het administratief blijkt dat UNRWA heden niet langer bijstand zou leveren in Libanon of dat UNRWA zijn opdracht niet meer kan vervullen. Nergens uit verzoekers verklaringen blijkt bovendien dat hij tot de zogenaamde ‘special hardship cases’ behoort of dat hij beroep diende te doen op het Emergency Program.

4.2.3. Waar verzoeker van mening is dat hij bij een terugkeer naar Libanon in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen, erkent de Raad dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in de vluchtelingenkampen te Libanon erbarmelijk kunnen zijn, doch benadrukt ook dat niet elke persoon woonachtig in de vluchtelingenkampen te Libanon in precare omstandigheden leeft, hetgeen ook blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker dient aldus concreet aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer naar zijn land van gewoonlijk verblijf een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet loopt. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming hebben zowel de commissaris-generaal als de Raad reeds geoordeeld dat zijn individuele situatie naar omstandigheden behoorlijk is:

“In casu blijkt dat u school heeft gelopen tot het zevende middelbaar en dat u vervolgens een opleiding tot herenkapper heeft gevolgd (CGVS p.7). Voorts blijkt dat u werkervaring heeft opgedaan in Libanon, met name uw ervaring als herenkapper (van 2006 tot maart 2017) en als seizoensarbeider (in 2008-

2009, 2013 en 2016; CGVS p.7). Bijgevolg kan worden aangenomen dat u over een degelijke scholing beschikt, alsook over werkervaring en connecties, om in Libanon opnieuw aan werk te geraken.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat de situatie van uw familie behoorlijk is. Zo blijkt dat uw vader toegang heeft tot werk (CGVS p.4), en blijkt er een welwillendheid van uw broer die in Duitsland verblijft om uw familie financieel te steunen. Ook geeft u aan dat uw zus, die in Libanon bij haar man verblijft, hulp biedt in de vorm van voedsel (CGVS p.5). De familiale hulpvaardigheid naar u toe blijkt tevens ook uit de financiële hulp die u kreeg van uw oom om het land te verlaten (CGVS p.8). Ook buiten het kamp heeft u stabiele contacten. Zo verblijft uw zus buiten het kamp (CGVS p. 5) en geeft u aan dat enkele van uw tantes langs moederszijde ook buiten het kamp verblijven (CGVS p.7). Het feit dat u op geregelde tijdstippen contact heeft met uw familieleden (CGVS p.7) wijst op een familiale relatie die zowel u als uw familieleden trachten te onderhouden (CGVS p. 7). De situatie van uw familie is dus behoorlijk. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat u momenteel in Libanon nog steeds over een familiaal netwerk beschikt waarop u bij terugkeer, al dan niet tijdelijk, kan steunen.

Verder dient vermeld te worden dat u de medische toestand van uw moeder heeft aangekaart (CGVS p.4,5). Uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder reeds meer dan 24 jaar geleden werd gediagnosticeerd en heeft uw familie zich klaarblijkelijk gedurende deze tijd financieel kunnen rechthouden (CGVS p.5). Daarnaast spreekt u er ook over dat uw familie hulp ontving van bepaalde organisaties zoals UNWRA, Fatah en Al Nadj (CGVS p.5). Ook hieruit blijkt wederom dat uw familie kan steunen op verschillende bronnen.

Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in dit vluchtelingenkamp van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Libanon, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar het kamp waar u verbleef, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen."

Verzoeker brengt met de loutere verwijzing naar de algemene situatie in de Libanese vluchtelingenkampen en naar de socio-economische omstandigheden waarin veel Palestijnse vluchtelingen in Libanon leven geen voldoende concrete, op zijn persoon betrokken feiten en elementen aan die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande evaluatie van zijn persoonlijke levensomstandigheden in Libanon. De Raad benadrukt dienaangaande dat niet kan worden ingezien op welke wijze en waarom een loutere herhaling van een aantal elementen die vroeger reeds door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden beoordeeld en onvoldoende werden bevonden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, plots zou leiden tot een andere beslissing.

4.2.4. Met zijn verwijzing naar rapporten en artikelen betreffende de situatie in Libanon sedert de uitbraak van de COVID-19-pandemie, heeft verzoeker niet aangetoond dat de ontwikkelingen van de COVID-19-pandemie in Libanon een zodanig niveau zou bereiken dat hij bij terugkeer in dit land zou worden blootgesteld aan het risico van een onmenselijke of vernederende behandeling.

De door verzoeker bijgebrachte informatie met betrekking tot de gevolgen van de coronapandemie voor de humanitaire en gezondheidssituatie in Libanon is algemeen van aard en heeft geen betrekking op zijn persoonlijke situatie. Verzoeker toont niet aan dat hij persoonlijk het risico loopt om in Libanon terecht te komen in erbarmelijke levensomstandigheden als gevolg van de gezondheids crisis, noch dat hij daar zal worden blootgesteld aan "een reëel risico op besmetting". Evenmin blijkt dat UNRWA heden niet langer bijstand zou leveren in Libanon of dat UNRWA haar opdracht op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg en hulpverlening, er niet meer kan vervullen sedert de uitbraak van de COVID-19-pandemie. Nog daargelaten het hypothetische karakter van verzoekers bewering dat hij in Libanon zal worden blootgesteld aan een reëel risico op besmetting met het coronavirus, toont verzoeker niet aan dat hij in Libanon geen toegang zou hebben tot voldoende gezondheidszorg, laat staan dat hij om die reden aan een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet zou worden onderworpen. Verzoeker brengt geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat hem – in de hypothese dat hij besmet zou raken met het virus – op intentionele en gerichte wijze een adequate behandeling zou worden ontzegd.

4.2.5. Voorts blijkt uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus "Libanon – Veiligheidssituatie" van 27 maart 2020) dat burgers in Libanon actueel geen reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij die een ander licht kunnen werpen op voorgaande analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon in het algemeen en in de Palestijnse vluchtelingenkampen in het bijzonder. In tegendeel, de door verzoeker bijgebrachte informatie ligt in dezelfde lijn als die van de commissaris-generaal.

In zoverre verzoeker de beoordeling van de veiligheidssituatie in Libanon, betwist en wijst op de protesten van de bevolking sinds oktober 2019, wijst de Raad er op dat dit type geweld niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De door verzoeker bijgebrachte informatie is derhalve niet van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de aard, draagwijdte en gevolgen van de situatie in Libanon zoals beschreven in de bestreden beslissing niet langer correct of redelijk zou zijn.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 28 september 2020, voert verzoekende partij aan dat zij nieuwe stukken heeft ingediend met betrekking tot de veiligheidssituatie en de slechte levensomstandigheden.

De Raad wijzigt zijn standpunt van de beschikking.

Uit de door de beide partijen aangebrachte informatie, opgenomen in het rechtsplegingsdossier, blijkt niet dat UNRWA formeel heeft opgehouden te bestaan, zoals eerder in diezelfde zin al werd opgemerkt in de beschikking van 28 september 2020. Tevens blijkt en het wordt niet betwijfeld dat UNRWA in

2020, ondanks de moeilijkheden waarmee het geconfronteerd werd, bepaalde activiteiten op het terrein is blijven verrichten.

Echter lijkt, zoals wordt opgeworpen ter zitting, de bijgebrachte informatie erop te wijzen dat het risico dat UNRWA (financieel) niet meer in staat zou zijn om zijn opdracht te vervullen reëel en imminent is. Gelet op de zeer snelle verslechtering van de situatie, als gevolg ook van de COVID-19-pandemie, acht de Raad meer nauwkeurige en recentere informatie essentieel om te kunnen oordelen of al dan niet moet worden vastgesteld dat de bijstand van UNRWA *de facto* niet langer doeltreffend is.

5. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 13 mei 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

M.-C. GOETHALS